

Številka: U-I-209/15-17
Up-985/15-23
Datum: 22. 11. 2018

SKLEP

Ustavno sodišče je v postopkih za preizkus pobude in ustavne pritožbe Jožefa Jandla, Ljutomer, na seji 22. novembra 2018

sklenilo:

1. Pobuda za začetek postopka za oceno ustavnosti prvega odstavka 421. člena Zakona o kazenskem postopku (Uradni list RS, št. 32/12 – uradno prečiščeno besedilo, 47/13, 87/14 in 66/17) se zavrne.

2. Ustavna pritožba zoper:

– sklep Višjega sodišča v Mariboru št. IV Kp 43897/2014 z dne 1. 10. 2015 v zvezi s sklepom Okrajnega sodišča v Ljutomeru št. K 43897/2014 z dne 19. 8. 2015,
– sodbo Višjega sodišča v Mariboru št. IV Kp 43897/2014 z dne 14. 6. 2016 v zvezi s sodbo Okrajnega sodišča v Ljutomeru št. K 43897/2014 z dne 10. 12. 2015 in
– sklep Višjega sodišča v Mariboru št. IV Kp 43897/2014 z dne 14. 6. 2016 v zvezi s sklepom Okrajnega sodišča v Ljutomeru št. K 43897/2014 z dne 10. 12. 2015
se ne sprejme.

3. Ustavna pritožba zoper sklep Višjega sodišča v Mariboru št. IV Kp 43897/2014 z dne 4. 6. 2015 v zvezi s sklepom Okrajnega sodišča v Ljutomeru št. K 43897/2014 z dne 9. 12. 2014 se zavrže.

OBRAZLOŽITEV

1. Pobudnik izpodbija v izreku navedeno določbo Zakona o kazenskem postopku (v nadaljevanju ZKP). Zatrjuje, da je navedena določba, po kateri lahko zahtevo za varstvo zakonitosti vložijo zgolj državni tožilec, obdolženec in zagovornik, ne pa tudi oškodovanec, v nasprotju z 22. in 23. členom Ustave, 6. in 13. členom Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (Uradni list RS, št. 33/94, MP, št. 7/94 – v nadaljevanju EKČP) ter prvim odstavkom 47. člena Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (UL C 202, 7. 6. 2016 – v nadaljevanju Listina).

2. Pobudnik hkrati s pobudo vlaga tudi ustavno pritožbo zoper sklep Višjega sodišča v Mariboru št. IV Kp 43897/2014 z dne 4. 6. 2015 v zvezi s sklepom Okrajnega sodišča v Ljutomeru št. K 43897/2014 z dne 9. 12. 2014, s katerim je sodišče delno zavrglo njegov obtožni predlog, ki ga je kot subsidiarni tožilec vložili zoper Stanko Vozlič in pravno osebo Dom Lukavci, javni zavod, Križevci pri Ljutomeru, in zoper sklep Višjega sodišča v Mariboru št. IV Kp 43897/2014 z dne 1. 10. 2015 v zvezi s sklepom Okrajnega sodišča v Ljutomeru št. K 43897/2014 z dne 19. 8. 2015, s katerim je sodišče zavrglo njegovo nadaljnjo pritožbo oziroma zahtevo za varstvo zakonitosti zoper pravnomočni sklep o delnem zavrženju obtožnega predloga. Trdi, da pravica do sodnega varstva oškodovanca iz 23. člena Ustave pretehta nad domnevo nedolžnosti iz 27. člena Ustave. Meni, da napačna opredelitev kaznivih dejanj ni zakonit razlog za zavrženje obtožnega predloga, saj skladno z drugim odstavkom 354. člena ZKP sodišče ni vezano na predlog tožilca glede pravne presoje dejanja. Navaja tudi, da bi sodišče moralo upoštevati, da je bilo kaznivo dejanje šikaniranja na delovnem mestu pred 1. 11. 2008 že opredeljeno v sodbah Evropskega sodišča za človekove pravice. V nadaljevanju ustavne pritožbe opisuje protipravna ravnanja, ki naj bi jih zoper njega izvršila Stanka Vozlič. Trdi, da so mu bile z izpodbijanimi sklepi kršene pravice iz 14., 22. in 23. člena Ustave, 6. člena EKČP in prvega odstavka 47. člena Listine.

3. V dopolnitvi ustavne pritožbe, ki jo je vložil 14. 10. 2016, navaja, da ustavno pritožbo vlaga tudi zoper sodbo Višjega sodišča v Mariboru št. IV Kp 43897/2014 z dne 14. 6. 2016 v zvezi s sodbo Okrajnega sodišča v Ljutomeru št. K 43897/2014 z dne 10. 12. 2015, s katero je sodišče Stanko Vozlič in pravno osebo Dom Lukavci oprostilo obtožbe, in zoper sklep Višjega sodišča v Mariboru št. IV Kp 43897/2014 z dne 14. 6. 2016 v zvezi s sklepom Okrajnega sodišča v Ljutomeru št. K 43897/2014 z dne 10. 12. 2015, s katerim je sodišče kot prepozno zavrglo spremembo oziroma dopolnitev obtožnega predloga. V zvezi z navedenima aktoma trdi, da mora biti sodno varstvo učinkovito, da postopek zoper pravno osebo predhodno ni bil ustavljen in da ni imel dovolj časa, da bi lahko na glavni obravnavi dopolnil obtožni predlog.

4. Po drugem odstavku 26. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 64/07 – uradno prečiščeno besedilo in 109/12 – v nadaljevanju ZUstS) Ustavno sodišče pobudo zavrne, če od odločitve ni pričakovati rešitve pomembnega pravnega vprašanja. Ko gre za oceno ustavnosti zakona oziroma oceno ustavnosti ali zakonitosti podzakonskega predpisa, sprejme pobudo za začetek takega postopka Ustavno sodišče torej le tedaj, če bo lahko na njeni podlagi odločilo o pomembnem ustavnopravnem vprašanju. Pomembno ustavnopravno vprašanje, kadar se pobuda vlaga hkrati z ustavno pritožbo, pa je lahko samo tisto, ki je odločilno za sprejem ustavne pritožbe v obravnavo. Po oceni Ustavnega sodišča ta pobuda ne odpira pomembnih ustavnopravnih vprašanj. Ustavno sodišče je identične očitke, kot jih vsebuje pobuda, obrazloženo zavrnilo že v sklepu št. U-I-119/00 z dne 20. 11. 2003 in ponovno v sklepu št. U-I-284/02 z dne 19. 2. 2004. Iz tega razloga je Ustavno sodišče pobudo zavrnilo (1. točka izreka).

5. Ustavno sodišče ustavne pritožbe zoper sodne odločbe, ki so navedene v 2. točki izreka tega sklepa, ni sprejelo v obravnavo, ker niso izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka 55.b člena ZUstS.

6. Ustavno sodišče je ustavno pritožbo zoper sklepa, ki sta navedena v 3. točki izreka tega sklepa, zavrglo, ker je prepozna.

7. Ustavno sodišče je sprejelo ta sklep na podlagi drugega odstavka 26. člena, drugega odstavka 55.b člena ter četrte alineje prvega odstavka 55.b člena ZUstS v sestavi: predsednica dr. Jadranka Sovdat ter sodnice in sodniki dr. Matej Accetto, dr. Dunja Jadek Pensa, DDr. Klemen Jaklič, dr. Rajko Knez, dr. Etelka Korpič – Horvat, dr. Špelca Mežnar, dr. Marijan Pavčnik in Marko Šorli. Sklep je sprejelo z osmimi glasovi proti enemu. Proti je glasoval sodnik Jaklič.

dr. Jadranka Sovdat
Predsednica